

üresdal. Myth&Co (*Vukán Györgynek*)

A dolgok eltűnnek egyszer,
ahogy lassan én is,

üres leszek újra, ahogy
üres ez a kép is,

mindegy a filmben, eső esik,
jó a kilukadt vízvezeték is,

visszatérek oda,
ahonnan jöttem,

ami nekem most mégis
egyszerre maga a vég is.

Satie-metafora. Myth&Co (*Papp Máténak*)

Szétszórt és összefirkált kottalapok,
hét alig használt bársonyöltöny,
használatlan esernyők tucatszám,

a szobában, ahová addig senki sem lépett be,
addig senki sem tudta, mit rejt a magány,
a szegénység és a szabadság rejtekhelye,

valaki elindítja a cédelejátszót, esik az eső,
ritmikusan hullanak a cseppek, ujjak a zongora-
billentyűkre, egy kalap karimájáról.